

مصطفی زمانی

اصول و اخلاق گران

✽ اخلاقی

✽ اخلاق گران از نظر قرآن

✽ مبارزه با اخلاقی

✽ مردان الهی و اخلاق گران

اخلاقی

عده ای بی سرپرست میشوند، زندان میروند، اعدام میشوند و ذریه
انفجار بمب و رگبار مسلسل گرفته میشوند، اموال آنان مصادره و غارت
میشود و هزاران بالای دیگر بستر آنان وارد میشود.

آری مبارک اخلاق گران و شورش همه روزی سراسر جهان غوغا میکند
و همه روزی تحت عنوان شورشیان الجزایر و اخلاق گران کنگو، و چریکهای
و یتنام سخنان مختلفی میخوانیم. آن از نظر منطقی دینی باید گفت که

از خود میبیر سیم طرفداران لوموبا و آزادیخواهان کنگو، که با اعمال
استعمار مبارزه میکنند و بفکر رها کردن کشور ریز خود از شر استعمار -
گراوند آ یا اخلاق گرانند؟! ما را از این بیخبر و ناخبر کردن مردم بیخبر

آیا بوداییان و روحانیون آنان که برای ریشه کن کردن استعمار
از جان گذشته مبارزه میکنند و حتی خود را آتش میزنند و با مواد منفجره

زیر چرخهای تانک میخوانند و قوای مهاجم را متلاشی میسازند، تاهستی خود را نجات دهند آشوب طلبند؟ او . . . ان ای هم منسوبه شده
 راستی آیا اخلاقگر و آشوب طلب حقیقی کیست؟ و وطن پرستان حقیقی کیانند؟ و کدام دسته بفکر سعادت ملت و عظمت و استقلال مملکت خویش هستند؟ و آیا اسلام در این باره چه نظریه ای دارد؟
 برای روشن شدن پاسخ این سؤالات بمطالب زیر توجه فرمائید.

اخلاقگران از نظر قرآن

قرآن کریم سدسته را بعنوان اخلاقگر معرفی کرده است که بطور خلاصه بآن اشاره میشود:

۱- منافقین: دسته ای که موقعیت خود را در اجتماع متزلزل می بینند و بفکر حفظ عظمت خود هستند تا گزیرند دست بگفتار دروغین و تبلیغات بدون عمل زده و زیر بار دیگران فروند و ببند و اندرز اعتنائی نکنند.
 آری نفاق و کبر پرده نافی می را جلو چشم آنان آویخته و هر قدر مطالب بند و اندرز بشنوند نمیتوانند درک کنند که کارهای آنان برخلاف جامعه و مصالح آنان است و اگر درک کنند از در نفاق وارد شده و خود را مصلح حقیقی میدانند.

خدای جهان آفرین این حقیقت را چنین بیان میفرماید: «آنگاه که بمنافقین گفته میشود در روی زمین اخلاقگری نکنید و بصلاح جامعه قدم بردارید، میگویند: ما بفکر اصلاحات هستیم. حتماً اشتباه کرده اند و خودشان اخلاقگرند ولی نمی فهمند» (۱).

۲- زمامداران: خدای متعال در باره زمامداران اخلاقگر در

قرآن چنین میفرید: «آنگاه که زمامداران داخل سرزمینی شدند، آنرا فاسد میکنند و عزیزان را ذلیل میسازند.» (۱) انسان از خود سؤال میکند که با اینکه قوام و هستی مملکتها و عظمت و ترقی آنان بسته بوجود سر زمین آباد، وجود راههای شوسه، کارخانجات صنعتی و . . . است چگونه زمامداران دست بتخریب و نابودی آن میزنند؟!

با اینکه ترقی هر ملت بوجود ذخائر فکری و آزادی آنان است، چگونه آنرا ذلیل ساخته؛ زندان، تبعید و اعدام میکنند و کشور خود را از این ثروت خداداد فقیر میسازند؟!

ناگفته پیداست آنگاه که مملکتی عظمت پیدا کرد زیر بار نوکری نمیروند و آنگاه که ذخائر فکری افزایش یافتند در قلبها نفوذ میکنند و همین نفوذ آنان مورد رشک و حسد زمامداران واقع میگردد و سعی میکنند که منفوریت خود را با نابود کردن عزیزان جبران سازند. آری روی همین فکر است که عظمتها بدست عمال استعمار لگد کوب میشود و ذخائر فکری مورد حمل و فرار میگردد و عنوان اخلاص لگد است که سرپوش جنایات گردیده و وزیر همین ماسک هزاران نفر شکنجه و عذاب می بینند و اموال مصادره میشود و . . .

برای نمونه، فرعون که یکی از زمامداران اخلاص لگد است ملت خود را در بحران و خفقان و کشتار عجیبی قرار داده و امنیت را از آنان

(۱) ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهليا اذلة

سلب نموده (۱) دست باغفال در باربان خود زده و فکر میکند خدا راهم
 میتوان گول زد. (۲)
 آری میگوید: «موسی دست با اخلاص لگری زده و میخواست دین واقعی
 را ازین ببرد...» (۳)

راستی سنگریاست سنگر اخلاص لگری و خونریزی است و هر قدر
 زمامداران قوی تر باشند و قدرت نظامی آنان زیادتر باشد مفاسد آنان
 زیادتر میگردد و سعی میکنند با اولتیماتومها افکار خود را بضعیفان
 تحمیل نمایند ولی آنگاه که زیرستان زیر بار تحمیلات آنان نرفتند
 دست بتخریب بناها و کشاورزی زده و گاهی نسل مخالف را منقرض
 میسازند، تا به هدف خود نائل گردند.

خداوند این حقیقت را در قرآن کریم چنین بیان میفرماید: «آنگاه
 که زمام امور را بدست گرفت سعی میکند اخلاص لگری کند و کشت و زرع
 را ازین برده نسل را منقرض سازد ولی خدا فساد را دوست نمیدارد.
 و آنگاه که وی را نصیحت کنند و گویند دست از اخلاص لگری بردار مغرور
 بمقام خود میشود...» (۴)

(۱) سوره فجر آیه ۱۲ (... فاکثروا فیها الفساد...)

(۲) بقره آیه ۲۲۰ (... والله یعلم المفسد من المصلح...)

(۳) سوره مؤمن آیه ۲۸ (انی اخاف ان یتبدل دینکم او ان یتظرفی-)

الارض الفساد) .

(۴) بقره آیه ۲۰۲ (... و اذا تولی سعی فی الارض...) مفسرین

گفته اند که آیه بعد (من الناس من یشری دربارہ علی (ع) نازل شده و این

آیه منطبق با مخالفین وی میگردد .

۴- یهودیان : یهودیان برخلاف منافقین و زمامداران باخلاق لگری جزئی و ذلیل کردن ذخائر فکری قانع نیستند و بایجاد هرج و مرج قناعت ندارند ، آنها کوشش میکنند جنگهای جهانی بوجود آورند و ملتها را بجان یکدیگر انداخته و حکومت جهانی خود را تأسیس کنند (۱) .

خدای جهان آفرین این حقیقت را در سوره مائده آیه ۷۰ چنین بیان میفرماید : «هر چه یهودیان آتش جنگ را شعله ورمی سازند ؛ خدا آنها را خاموش میسازد و آنان سعی میکنند که در زمین فساد برپا کنند...»

آری یهودیان هستند که برای ربودن عظمت و سیادت و اقتصاد جهان و قبضه نمودن سیاست دنیا در تکیه میباشند و هر دم نقشه جنگی را طرح میکنند و میکوشند تا جنگ را شعله ورمی سازند ، مخصوصاً سعی میکنند در قلب ممالک اسلامی خواب راحت و از چشمها بر بایند ولی خدای جهان آفرین میگوید : «ما ، بین یهودیان عداوت و کینه انداخته ایم و تا روز بازپسین نمیتوانند بهدفع خود نازل گردند ،» (۲)

آری همین دشمنی و کینه یکدیگر است که فکر آنها را ربوده و دلهای آنها را متفرق ساخته و آنها را «از دوستی و اتحاد کنار زده است» (۳) .

ولی جای تردید نیست که هر چند دشمن اسلام ضعیف باشد نباید وی را نادیده گرفت ، بلکه در مقابل اسرار و نقشه های آنان باید مجهز

(۱) برای توضیح بکتاب اسرار سازمان مخفی یهود مراجعه فرمائید.

(۲) سوره مائده آیه ۷۰ (... والقینا بینهم العداوة . . .)

(۳) سوره حشر آیه ۱۵ (تحسبهم جميعاً وقلوبهم شتى . . .)

بود (۱) و در مقابل خطر هائیکه از ناحیه آنان متوجه اسلام است

اجتناب نمود. (۲)

مبارزه با اخلا لگري :

بدون تردید اخلا لگري از نظر اسلام و قرآن محکوم است

و خدای جهان در ۵ مورد نهي از اخلا لگري و فساد نموده

است. (۳)

از این رهگذر است که پیروان قرآن باید با آنانکه بفکر نابودی

سعادت و آسایش آنان هستند و میکوشند که استقلال و هستی آنان را بر

باد دهند مبارزه کنند

ولی بدون تردید طریق مبارزه با اخلا لگران چندین مرحله دارد که بطور

خلاصه بآن اشاره میشود:

۱- ترک معاشرت: «شمائیکه پیرو قرآن هستید، با آنانکه دین

شما را مسخره میکنند و پیرو کتاب آسمانی هستید و هم چنین با کفار

دوستی نکنید» (۴)

و در جای دیگر میفرماید: «شمائیکه پیرو اسلام هستید با

یهود و نصاری دوستی نکنید» (۵) (و آنانرا بر خود مسلط مگردانید)

(۱) توضیح در کتاب اسرار سازمان مخفی یهود

(۲) توضیح در کتاب خطر جهود برای اسلام و ایران

(۳) لا تغشوا فی الارض مفسدین ، (بقره آیه ۵۷ و سوره اعراف آیه ۷۲

و هود آیه ۸۷ و شعراء آیه ۱۸۴ و عنکبوت آیه ۳۶)

(۴) سوره مائده آیه ۶۳

(۵) سوره مائده آیه ۵۷ (لا تتخذوا الیهود والنصاری اولیاء)

آنان مربوط یکدیگرند

۲- کیفر کردار: بدون تردید نباید برای ایجاد ترس در دل دشمن تنها بترك معاشرت قناعت کرد، بلکه باید با وی مبارزه و نبرد نمود و اخلال گران را بجای خود بنشانند. چنانکه خدای متعال میگوید: «با آنانکه ایمان بخدا و روز قیامت ندارند و محرمانیکه خدا و رسولش حرام دانسته حرام نمیدانند و زیر بار دین حق نمیروند رزم کنید تا تسلیم شما گردند.» (۱)

خدای جهان آفرین مبارزه را منحصر بجنک ننموده است بلکه میگوید: «جزای کسانی که با خداوند (و دستورات وی) مبارزه میکنند و نسبت به پیغمبر (و احکامش) مخالفت میورزند و سعی میکنند در زمین اخلالگری نمایند این است که کشته شوند، یا بدارزده شوند و یا دست و پای آنان قطع گردد و یا تبعید شوند.» (۲) و نتیجه اخلالگری را به بینند.

راستی اگر در باره مناققین ذر و غ پر داز و زمامداران اخلال گرو یهود یان جنک افروزان این دستورات اسلام عمل میشود، دیگر زور گویان حاضر بنا بود کردن عظمت و ذخائر فکری زیرستان نمی افتادند.

آری اگر اینگونه افراد بجزای کردار خویش میرسیدند اجتماع از لوث اخلال و افساد شسته و بشر با فکر آسوده بسوی ترقی و سعادت گام برمیداشت ولی با کمال تأسفند تنها در باره اخلال گران چنین قاطعی نبوده است.

(۱) سوره توبه آیه ۳۰ (وقاتلوا الذین لایؤمنون بالله ...)

(۲) مائده آیه ۳۸ (انما جزاء الذین یحاربون الله ...)